

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾
z dnia 2010 r.**

w sprawie rodzajów instalacji, których eksploatacja wymaga zgłoszenia

Na podstawie art. 153 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Określa się rodzaje instalacji, z których emisja nie wymaga pozwolenia, a których eksploatacja wymaga zgłoszenia organowi ochrony środowiska.

§ 2.

1. Zgłoszenia z uwagi na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi wymagają oczyszczalnie ścieków o przepustowości do 5 m³ na dobę, wykorzystywane na potrzeby własnego gospodarstwa domowego lub rolnego w ramach zwykłego korzystania z wód.
2. Zgłoszenia z uwagi na wytwarzanie pól elektromagnetycznych wymagają:
 - 1) stacje elektroenergetyczne lub napowietrzne linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie niższym niż 110 kV;
 - 2) instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz.
3. Przepisu ust. 2 pkt 2 nie stosuje się do:
 - 1) instalacji laboratoryjnych;
 - 2) instalacji używanych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, przez okres nieprzekraczający 90 dni.
4. Zgłoszenia z uwagi na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza wymagają instalacje, w przypadku których wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza nie wymaga pozwolenia, określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 220 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, z wyjątkiem:
 - 1) instalacji energetycznych - o łącznej nominalnej mocy cieplnej do 1 MW;
 - 2) instalacji innych niż energetyczne - o łącznej nominalnej mocy cieplnej do 0,5 MW;

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany jednolitego tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664.

- 3) instalacji do suszenia owoców, warzyw, zboża, innych płodów rolnych lub leśnych - o wydajności do 30 Mg na godzinę;
 - 4) instalacji do przechowywania owoców, warzyw, zboża, innych płodów rolnych lub leśnych - w ilości do 50 Mg;
 - 5) instalacji stosowanych w gastronomii - przystosowanej do obsługi do 500 osób na dobę;
 - 6) instalacji do oczyszczania ścieków;
 - 7) zbiorników bezodpływowych kanalizacji lokalnej;
 - 8) dygestoriów - wykorzystywanych do celów laboratoryjnych;
 - 9) garaży;
 - 10) instalacji, do których nie stosuje się przepisów w sprawie standardów emisyjnych, w przypadku których substancje są wprowadzane do powietrza w sposób niezorganizowany lub za pośrednictwem wentylacji grawitacyjnej ogólnej;
 - 11) instalacji, do których nie stosuje się przepisów w sprawie standardów emisyjnych, w przypadku których żadna z substancji wprowadzanych do powietrza nie jest objęta poziomami dopuszczalnymi lub wartościami odniesienia w powietrzu.
5. Parametry tego samego rodzaju, o których mowa w ust. 4, charakteryzujące skalę działalności prowadzonej w instalacji i odnoszące się do więcej niż jednej instalacji tego samego rodzaju położonych na terenie jednego zakładu, sumuje się.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie rodzajów instalacji, których eksploatacja wymaga zgłoszenia (Dz. U. Nr 283, poz. 2839).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2010 r., z wyjątkiem § 2 ust. 2 pkt 1, który w odniesieniu do stacji elektroenergetycznych lub napowietrznych linii elektroenergetycznych o napięciu znamionowym nie niższym niż 110 kV, przekazanych do użytkowania przed dniem 28 lipca 2005 r., wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2012 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

UZASADNIENIE

W związku ze zmianą dokonaną ustawą z dnia 18 maja 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 954), w zakresie reglamentowania zasad korzystania ze środowiska w przypadku instalacji emitujących pola elektromagnetyczne - polegającą na rezygnacji z pozwoleń na emitowanie tych pól do środowiska i potrzebą objęcia niektórych instalacji instytucją zgłoszeń – wystąpiła potrzeba zmiany rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie rodzajów instalacji, których eksploatacja wymaga zgłoszenia (Dz. U. Nr 283, poz. 2839).

W pracach nad projektem tego rozporządzenia uwzględniono fakt, że w dniu 31 sierpnia 2007 roku weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 158, poz. 1105). Rozporządzenie to wprowadziło zmianę w kwalifikacji instalacji emitujących pola elektromagnetyczne do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, znacznie ograniczając zakres instalacji kwalifikowanych do tych przedsięwzięć. W tej sytuacji objęcie obowiązkiem dokonywania zgłoszeń wszystkich instalacji radiokomunikacyjnych, radiolokacyjnych i radionawigacyjnych, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, pozwoli na ich lepszą kontrolę przez organy ochrony środowiska.

Przygotowując projekt rozporządzenia uwzględniono także, iż kwestia możliwych biologicznych skutków oddziaływania pól elektromagnetycznych na człowieka i środowisko jest przedmiotem analiz i dyskusji prowadzonych na forum europejskim. Przyjęta w dniu 2 kwietnia 2009 roku rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie obaw związanych z polami elektromagnetycznymi (2008/2211(INI)), wzywa państwa członkowskie – w punkcie 9 - do udostępnienia społeczeństwu informacji na temat narażenia związanego z eksploatacją linii wysokiego napięcia, masztów telekomunikacyjnych, przekaźników radiowych i anten telefonicznych. Wzywa także do umieszczenia odpowiednich informacji na stronie internetowej, tak aby opinia publiczna mogła z łatwością się z nimi zapoznać, oraz do ich rozpowszechnienia w mediach. Przyjęcie projektowanego rozporządzenia stanowi warunek konieczny realizacji tego punktu rezolucji.

Podkreślić przy tym należy, że zaliczenie danej instalacji do kategorii objętej zgłoszeniem nie oznacza, że instalacja negatywnie oddziałuje na środowisko. To właśnie materiał przedłożony w zgłoszeniu ma na celu udokumentowanie faktycznego oddziaływania i sprawdzenie, czy oddziaływanie to nie narusza prawnie określonych kryteriów.

W przypadku gdy nowo budowana instalacja, wymagająca zgłoszenia przed jej przekazaniem do eksploatacji, nie spełniałaby wymagań ochrony środowiska wskazanych w art. 76 ustawy - Prawo ochrony środowiska lub jej eksploatacja naruszałaby wymagania w zakresie standardów emisyjnych lub standardów jakości środowiska, organ ochrony środowiska, właściwy do przyjęcia zgłoszenia, może wnieść sprzeciw w trybie art. 152 ust. 4 ustawy – Prawo ochrony środowiska.

Możliwość wniesienia sprzeciwu organ ochrony środowiska nie ma w odniesieniu do zgłoszenia instalacji już eksploatowanych, jednakże – zgodnie z art. 367 ust. 1 pkt 3 - w przypadku niezgłoszenia instalacji lub eksploatacji jej niezgodnie z informacją zawartą w zgłoszeniu wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wstrzymać użytkowanie takiej instalacji.

W stosunku do regulacji obowiązującej obecnie w zakresie zgłaszania instalacji, zaproponowano zmianę układu redakcyjnego rozporządzenia. Zrezygnowano z zamieszczania w rozporządzeniu załącznika zawierającego listę instalacji, które wymagają zgłoszenia. Wszystkie instalacje wymagające zgłoszenia ze względu na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, emitowanie pól elektromagnetycznych oraz wprowadzanie substancji do powietrza, są uwzględnione w treści rozporządzenia. W przypadku tych ostatnich instalacji nie wyszczególnia się, jak w rozporządzeniu obecnie obowiązującym w tym zakresie, rodzajów instalacji wymagających zgłoszenia, stanowiąc w treści rozporządzenia o tym, że co do zasady instalacje niewymagające pozwolenia objęte są obowiązkiem zgłaszania i wymieniając w § 2 ust. 4 wyjątki od tej zasady. W ten sposób zmiany rozporządzenia w sprawie przypadków, w których wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z instalacji nie wymaga pozwolenia, będą automatycznie uwzględniane przy ustalaniu, które z niewymagających pozwolenia instalacji objęte są obowiązkiem zgłoszenia. Zmiana ta ma na celu przede wszystkim doprecyzowanie wymagań dotychczasowych i usunięcie powstałych wątpliwości interpretacyjnych.

Jednakże główna zmiana, jaką niniejszy projekt wprowadza w stosunku do rozporządzenia obowiązującego dotychczas, polega na dodaniu do katalogu instalacji podlegających zgłoszeniu dwóch rodzajów instalacji emitujących do środowiska pola elektromagnetyczne (§ 2 ust. 2 rozporządzenia):

- 1) stacji i napowietrznych linii elektroenergetycznych, o napięciu znamionowym wynoszącym nie mniej niż 110 kV;
- 2) instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz.

W związku z uwzględnieniem niektórych uwag i opinii wniesionych w toku konsultacji społecznych, jakim poddany został projekt rozporządzenia, zrezygnowano z obejmowania zgłoszeniami podziemnych linii elektroenergetycznych i instalacji używanych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej przez okres nieprzekraczający 90 dni.

Określono także dłuższy okres *vacatio legis* dla zgłoszenia stacji i napowietrznych linii elektroenergetycznych istniejących przed dniem 28 lipca 2005 r.

Projekt rozporządzenia został umieszczony na ogólnodostępnej stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej.

Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 i Dz. U. z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Jednakże Parlament Europejski we wspomnianej wcześniej rezolucji z dnia 2 kwietnia 2009 roku w sprawie obaw związanych z polami elektromagnetycznymi (2008/2211(INI)), wzywa państwa członkowskie, by wraz z operatorami z branży udostępniły społeczeństwu mapy przedstawiające narażenie na linie wysokiego napięcia, częstotliwości radiowe i mikrofałe, zwłaszcza generowane przez maszty telekomunikacyjne, przekaźniki radiowe i anteny telefoniczne. Wzywa także do umieszczenia tych informacji na stronie internetowej, tak aby opinia publiczna mogła z łatwością się z nimi zapoznać, oraz do ich rozpowszechnienia w mediach.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie systemu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Ocena Skutków Regulacji
projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie rodzajów instalacji, których eksploatacja wymaga zgłoszenia

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na podmioty eksploatujące niektóre instalacje niewymagające pozwoleń emisyjnego, z których wprowadzane są do środowiska substancje lub energie. Rodzaje tych instalacji wymienione zostały w § 2.

Przygotowany projekt rozporządzenia ma swój merytoryczny odpowiednik w przepisach obowiązujących. W obecnym stanie prawnym sprawa zgłaszania organowi ochrony środowiska niektórych instalacji niewymagających pozwolenia regulowana jest przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 22 grudnia 2004 r., opublikowanego w Dz. U. Nr 283, poz. 2839.

Główna zmiana wprowadzona niniejszym projektem w stosunku do rozporządzenia obowiązującego dotychczas polega na dodaniu do listy instalacji podlegających zgłoszeniu dwóch rodzajów instalacji emitujących do środowiska pola elektromagnetyczne (§ 2 ust. 2 rozporządzenia). Ma to związek z dokonaną w roku 2005 zmianą ustawy – Prawo ochrony środowiska, polegającą na rezygnacji z pozwoleń na emisję pól elektromagnetycznych do środowiska. Z przeprowadzonych konsultacji społecznych wynika, że zakresem regulacji zostanie objętych m.in.:

- ok. 45 000 km linii elektroenergetycznych,
- ok. 40 000 stacji bazowych telefonii komórkowej,
- ok. 11 000 radioamatorskich stacji nadawczych.

Niniejszy projekt wprowadza także pewne zmiany w zakresie zgłaszania instalacji z uwagi na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza. Zaproponowane zmiany mają na celu głównie doprecyzowanie wymagań dotychczasowych i usunięcie powstałych wątpliwości interpretacyjnych.

2. Konsultacje

Projekt rozporządzenia został umieszczony na ogólnodostępnej stronie internetowej Ministerstwa Środowiska, przesłany, w ramach konsultacji społecznych, do zainteresowanych instytucji naukowo-badawczych, izb gospodarczych, wojewódzkich służb ochrony środowiska, organizacji pozarządowych (lista w załączeniu) oraz opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej.

W toku konsultacji społecznych, którym poddany został projekt, wpłynęło do resortu środowiska ok. 2000 uwag, wniosków i protestów (pocztą tradycyjną oraz drogą elektroniczną).

W związku z dużą aktywnością przedstawicieli środowiska krótkofalowców, jak również organizacji zrzeszających i reprezentujących operatorów linii i stacji elektroenergetycznych oraz stacji bazowych telefonii komórkowej, zorganizowano w Ministerstwie Środowiska trzy spotkania z ich udziałem – w dniach 7 maja, 30 lipca i 31 lipca. W czasie tych spotkań omówione zostały zagadnienia podnoszone przez te organizacje w toku konsultacji. Wyjaśniono najważniejsze wątpliwości i kwestie, w szczególności traktowane jako sporne przez środowisko krótkofalowców. Wynikiem spotkań było zaakceptowanie wniosków o nieobejmowanie zgłoszeniami:

- podziemnych linii elektroenergetycznych,
- instalacji używanych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej przez okres nieprzekraczający 90 dni.

Ustalenia te mają wyraz w obecnym zapisie § 2 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 2 projektu rozporządzenia.

Zaakceptowano także wniosek o określenie dla rozporządzenia kilkumiesięcznego okresu vacatio legis.

Ponadto uwzględniono jedną z uwag wniesionych do § 2 ust. 4, dotyczącego instalacji wymagających zgłoszenia z uwagi na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, skutkiem czego wprowadzono zmiany redakcyjne w zapisie zdania wstępnego i pkt 3 i 4 tego ustępu.

W czasie spotkań z przedstawicielami instytucji i organizacji aktywnych w ramach konsultacji społecznych podnoszone były kwestie dotyczące nie tylko treści projektowanego rozporządzenia, ale także sposobu uregulowania mechanizmu zgłoszeń w ustawie - Prawo ochrony środowiska. Szczególną uwagę zwracano na wątpliwości co do możliwości wniesienia przez organ ochrony środowiska sprzeciwu do zgłoszenia zarówno nowej, jak i istniejącej instalacji oraz obawa o stosowanie przez organy mechanizmu sprzeciwu w celu blokowania już zrealizowanych inwestycji „stosownie do oczekiwań sąsiadów i organizacji ekologicznych”.

W kontekście tych wątpliwości wyjaśniono zainteresowanym, że organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia może wnieść sprzeciw wyłącznie w odniesieniu do nowej instalacji, przed przystąpieniem do jej eksploatacji, co wynika z art. 152 ust. 4 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Dla instalacji już eksploatowanych ustawa nie przewiduje takiej możliwości.

Niezależnie od wyjaśnienia tych kwestii uczestnikom spotkań, przychylnono się do ich postulatu, aby w ustawie – Prawo ochrony środowiska doprecyzować przesłanki, którymi powinien kierować się organ wnosząc sprzeciw.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wpływ na budżet państwa

Nie przewiduje się wpływu na budżet państwa.

Wpływ na budżety jednostek samorządu terytorialnego

Z uwagi na zakres zmian merytorycznych, wprowadzanych niniejszym rozporządzeniem w stosunku do rozporządzenia dotychczas obowiązującego, tj. na objęcie zgłoszeniami instalacji emitujących do środowiska pola elektromagnetyczne, przyjęcie rozporządzenia wpłynie na zasilenie budżetów gmin środkami z tytułu opłat skarbowych. Zgodnie z ustawą o opłacie skarbowej opłata za przyjęcie zgłoszenia instalacji, w trybie art. 152 ustawy – Prawo ochrony środowiska, wynosi 120 zł. Trudno byłoby jednak oszacować wpływy z tego tytułu do budżetów jednostek samorządu terytorialnego z tego powodu, że liczba dokonanych zgłoszeń nie musi odpowiadać liczbie instalacji wymagających zgłoszenia. Podmioty mogą bowiem obejmować jednym zgłoszeniem kilka prowadzonych przez siebie instalacji, co nie wpłynie na wysokość opłaty z tytułu przyjęcia zgłoszenia.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Nie przewiduje się istotnego długookresowego wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

W ocenianym projekcie zakres przedmiotowy zgłoszeń rozszerzono głównie o instalacje, z których emitowane są do środowiska pola elektromagnetyczne. Po wejściu w życie rozporządzenia zgłoszeniami objęte zostaną dodatkowo przede wszystkim:

- stacje i napowietrzne linie elektroenergetyczne, o napięciu znamionowym wynoszącym nie mniej niż 110 kV,
- instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz.

Przepisy ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi istnieją i są stosowane od 1980 roku. Działający na krajowym rynku prowadzący instalacje - operatorzy stacji bazowych telefonii komórkowej i sieci elektroenergetycznych - stosują te przepisy od wielu lat. W ocenie projektodawcy wprowadzenie rozporządzenia nie wpłynie w istotny sposób na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Obciążenie finansowe wynikające z faktu objęcia instalacji obowiązkiem zgłaszania dotyczyć będzie wniesienia opłaty skarbowej z tytułu zgłoszenia instalacji. Zgodnie z ustawą o opłacie skarbowej wysokość opłaty za przyjęcie zgłoszenia wynosi 120 zł, przy czym jednym zgłoszeniem wniesionym do właściwego organu ochrony środowiska może być objętych kilka instalacji.

Natomiast przedstawiciele środowiska krótkofalowców, operatorów linii i stacji elektroenergetycznych oraz stacji bazowych telefonii komórkowej, uczestniczący w konsultacjach społecznych, zwracali uwagę, że wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia może spowodować znaczne obciążenia finansowe dla podmiotów, których ta regulacja dotyczy. W korespondencji kierowanej do Ministerstwa Środowiska podawane były różne kwoty. W ocenie przedstawicieli operatorów stacji bazowych telefonii komórkowych koszt przygotowania jednej dokumentacji na potrzeby zgłoszenia stacji może wynosić ok. 1500 zł.

W efekcie przeprowadzonych konsultacji zakres informacji wymaganych przy zgłoszeniu instalacji został jednak ograniczony, i tak np. w projekcie rozporządzenia w sprawie wymagań dotyczących zgłoszenia instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne:

- ograniczono zakres danych wymaganych dla instalacji używanych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej,
- zrezygnowano z wymogu podawania w zgłoszeniu sposobu zagospodarowania otoczenia instalacji radiokomunikacyjnych, radiolokacyjnych i radionawigacyjnych, a w przypadku linii i napowietrznych stacji elektroenergetycznych wskazano, że wystarczającym będzie podanie w zgłoszeniu ogólnego opisu sposobu zagospodarowania otoczenia instalacji, na podstawie dostępnych danych dokumentacyjnych lub wizji w terenie,
- uzupełniono zapis dot. podawanie współrzędnych instalacji, umożliwiając podawanie odpowiednich danych zarówno w układzie „1992” jak i GPS,
- zmieniono wymaganą dokładność podawania wysokości środków elektrycznych anten nad poziomem terenu, z jednej dziesiątej metra na jeden metr.

W istocie zatem finansowe obciążenia związane ze zgłoszeniem instalacji emitujących pola elektromagnetyczne będą niższe od podawanych przez operatorów w toku konsultacji,

niemniej jednak, zważywszy na potrzebę indywidualnej oceny tej kwestii w odniesieniu do poszczególnych instalacji, są one trudne do oszacowania. W przypadku wielu instalacji – w szczególności instalacji nowych lub przebudowywanych - koszty dokonania zgłoszenia będą niewielkie, ponieważ większość odpowiednich informacji i danych powinna być w dyspozycji operatorów.

Z przeprowadzonych rozmów wynika jednakże – co wydaje się dyskusyjne - że operatorzy nie mają pełnej informacji na temat wielu eksploatowanych przez siebie instalacji, zarówno co do parametrów charakteryzujących ich pracę, jak i oddziaływania na środowisko. Niezbędne będzie zatem zebranie odpowiednich danych w celu podania w zgłoszeniu parametrów technicznych instalacji, informacji o ich kwalifikacji do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz graficznego przedstawienia ich oddziaływania na środowisko, co może się wiązać z obciążeniami finansowymi. Zakres brakujących danych będzie jednak ustalany odrębnie w odniesieniu do każdej z instalacji.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Nie przewiduje się istotnego długookresowego wpływu na sytuację i rozwój regionów .

I. Lista podmiotów biorących udział w konsultacjach:

1. Liga Ochrony Przyrody – ul. Tamka 37 m 2, 00-350 Warszawa
2. Polska Akademia Nauk – pl. Defilad 1, 00-110 Warszawa
3. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” – ul. Wały Piastowskie 24, 80-855 Gdańsk
4. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego – ul. Wiejska 6/8, Warszawa
5. OPZZ – ul. Kopernika 26/40, 00-328 Warszawa
6. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych – ul. Klonowa 6, 00-591 Warszawa
7. Związek Leśników Polskich RP – ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. 3, 02-362 Warszawa
8. Krajowa Izba Gospodarcza – ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa
9. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowanych – ul. Kossutha 6, 40-833 Katowice
10. Instytut Ochrony Środowiska – ul. Krucza 5/11, Warszawa
11. Instytut Ochrony Roślin – ul. Mieczurina 20, 60-318 Poznań
12. Instytut na Rzecz Ekorozwoju – ul. Łowicka 31, 02-502 Warszawa
13. Polski Klub Ekologiczny – ul. Słowackiego 26a, 31-014 Kraków
14. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego – ul. Raszyńska 32/34, 02-026 Warszawa
15. Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „Pro Natura” – ul. Podwale 75, 50-449 Wrocław
16. Centrum Prawa Ekologicznego – ul. Uniwersytecka 1, 50-951 Wrocław
17. Polska Zielona Sieć – ul. Raszyńska 32/34, 02-026 Warszawa
18. Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Ekologii Miast – ul. Lipowa 73, 90-568 Łódź
19. Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych
20. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie – ul. Zamiany 16, 02-789 Warszawa
21. Izba Energetyki Przemysłowej – ul. Baśniowa 3, 00-973 Warszawa
22. Biuro Studiów i Projektów Energetycznych „Energoprojekt- Warszawa” S.A. – ul. Krucza 6/14, 00-950 Warszawa
23. Polski Związek Pracodawców Prywatnych Przemysłu Motoryzacyjnego i Ciągników – ul. Klonowa 6, 00-591 Warszawa
24. SDCM Stowarzyszenie Dystrybutorów Części Motoryzacyjnych ul. Warszawska 55 lok. 85 05 - 075 Warszawa Wesoła
25. Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej
26. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji
27. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
28. Stowarzyszenie Elektryków Polskich. Zarząd Główny.

II. Pozostałe podmioty biorące udział w konsultacjach:

1. Wojewodowie – wszyscy
2. Marszałkowie - wszyscy
3. Główny Inspektor Sanitarny – ul. Długa 38/40, 00-238 Warszawa

III. Inni uczestnicy konsultacji:

1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
2. Dyrektor Generalny PGL Lasy Państwowe
3. NFOŚiGW
4. Państwowa Rada Ochrony Środowiska
5. Państwowa Rada Ochrony Przyrody